

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 91/19
V Luxemburgu 10. júla 2019

Rozsudok vo veci C-163/18
HQ a i./Aegean Airlines

Cestujúci, ktorí majú právo obrátiť sa na svoju cestovnú kanceláriu, aby získali náhradu nákladov na letenky, nemôžu žiadať náhradu aj od leteckého dopravcu

Takáto kumulácia by svojou povahou mohla viesť k neodôvodnenej nadmernej ochrane cestujúcich v neprospech leteckého dopravcu

Dňa 16. marca 2015 si tri osoby v cestovnej kancelárii Hellas Travel so sídlom v Holandsku rezervovali spätné lety na linke Eelde (Holandsko) – Korfu (Grécko). Tieto lety boli súčasťou „balíka cestovných služieb“, ktorých cena bola zaplatená spoločnosti Hellas Travel.

Lety mala prevádzkovať spoločnosť Aegean Airlines so sídlom v Grécku, ktorá na tieto účely uzavrela dohodu so spoločnosťou G.S. Charter Aviation Services so sídlom na Cypre. Aegean Airlines poskytla spoločnosti G.S. Aviation Services určitý počet sedadiel za úhradu ceny za prenájom. G.S. Charter následne na to predala tieto sedadlá tretím osobám, vrátane spoločnosti Hellas Travel.

Niekoľko dní pred dohodnutým dátumom odletu však Hellas Travel trom cestujúcim oznámila, že ich cesta bola zrušená. Aegean Airlines sa rozhodla, že vzhľadom na to, že sa jej nepodarilo dosiahnuť cenu, ktorá bola vopred stanovená so spoločnosťou Hellas Travel, už nebude zabezpečovať lety do a z Korfu. Dňa 3. augusta 2016 bol vyhlásený konkurz na majetok spoločnosti Hellas Travel. Cena leteniek nebola trom cestujúcim preplatená.

Títo cestujúci sa obrátili na Rechtbank Noord-Nederland (súd pre severné Holandsko, Holandsko), ktorý uložil spoločnosti Aegean Airlines povinnosť vyplatiť im paušálnu náhradu za zrušenie ich letu na základe nariadenia č. 261/2004 o právach cestujúcich¹.

Tento súd však nerozhodol o ich návrhu na náhradu nákladov na letenky. V tejto súvislosti súd položil otázku Súdnemu dvoru. Pýta sa, či cestujúci, ktorý má na základe smernice o balíku cestovných služieb² právo obrátiť sa na svoju cestovnú kanceláriu, aby získal náhradu nákladov na letenku, môže požiadať o náhradu tejto letenky leteckého dopravcu na základe nariadenia o právach cestujúcich.

Súdny dvor v dnešnom rozsudku zdôrazňuje, že samotná existencia práva na náhradu vyplývajúceho zo smernice o balíku cestovných služieb postačuje na to, aby bolo možné vylúčiť, že cestujúci, ktorého let je súčasťou balíka cestovných služieb, môže požadovať náhradu nákladov na svoju letenku od prevádzkujúceho leteckého dopravcu podľa nariadenia o právach cestujúcich.

Súdny dvor totiž usudzuje, že hoci normotvorca Únie nechcel úplne vylúčiť cestujúcich, ktorých let je súčasťou balíka cestovných služieb, z pôsobnosti nariadenia o právach cestujúcich, chcel ponechať voči nim účinky dostatočne ochranného systému, ktorý už bol skôr zavedený smernicou o balíku cestovných služieb.

¹ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 z 11. februára 2004, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá systému náhrad a pomoci cestujúcim pri odmietnutí nástupu do lietadla, v prípade zrušenia alebo veľkého meškania letov a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 295/91 (Ú. v. EÚ L 46, 2004, s. 1; Mim. vyd. 07/008, s. 10).

² Smernica Rady z 13. júna 1990, o balíku cestovných, dovolenkových a výletných služieb (Ú. v. ES L 158, 1990, s. 59; Mim. vyd. 13/010, s. 132).

Z toho vyplýva, že práva na náhradu nákladov na letenku jednak na základe nariadenia a jednak na základe smernice nie sú kumulatívne. Takáto kumulácia by svojou povahou mohla viesť k neodôvodnenej nadmernej ochrane dotknutého cestujúceho, a to v neprospech prevádzkujúceho leteckého dopravcu, pretože tomuto dopravcovi by hrozilo, že by musel sčasti niesť zodpovednosť, ktorú má cestovná kancelária.

Tento záver platí aj v prípade, ak by bola cestovná kancelária platobne neschopná nahradiť náklady na letenku a neprijala by nijaké opatrenia na zabezpečenie tejto náhrady. V tomto rámci Súdny dvor zdôrazňuje, že smernica predovšetkým stanovuje, že cestovná kancelária musí zabezpečiť dostatočný dôkaz o záruke refundácie peňazí, ktoré boli zaplatené, v prípade platobnej neschopnosti alebo vyhlásenia konkurzu. Súdny dvor okrem toho pripomína svoju judikatúru, podľa ktorej vnútroštátna právna úprava správne preberá povinnosti stanovené v smernici iba vtedy, ak skutočne pre cestujúcich zabezpečuje náhradu všetkých zaplatených finančných prostriedkov v prípade platobnej neschopnosti cestovnej kancelárie. Ak to tak nie je, cestujúci má v každom prípade možnosť podať žalobu o zodpovednosť dotknutého členského štátu v dôsledku ujmy, ktorá mu bola spôsobená porušením práva Únie.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499